

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קפ"ט ע"א

פרשת כי תשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְאַתְעָרָא תְּשׁוּבָה מִנִּיחָו.

תרגום לעברית

אמר רבי חייא, ודאי כף הוא, והכל תלוי בתשובה. ואם תאמר שיכולים עכשו לעורר תשובה כלם כאחד - לא יכולים! מה הטעם לא יכולים? משום שכתוב, (דברים ל) והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה. וכתוב והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך וגו'. וכתוב ושבת עד ה' אלהיך וגו'. ואז (שם) אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך וגו'. ועד שכל אותם דברים לא יתקיימו, לא יכולים לעורר תשובה מהם.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, כמה סתמתי כל ארחין ושבילין מכל בני גלותא, ולא שבקת לון פתחון פה. אי הכי, להווי כמה דהווי בכל דרא ודרא, דלא יסבלון גלותא ולא אגרא, ויפקון (ס"א אי הכי, להווי כמה דלהון בכל דרא ודרא, יסבלון גלותא ולא יפקון) מדינא דאורייתא, ויתערבון בשאר עמין.

אמר רבי יוסי, כמה הסתרת כל הדרכים והשבילים מכל בני הגלות ולא השארת להם פתחון פה. אם כך, שיהיו כמו שהיו בכל דור ודור - שלא יסבלו גלות ולא שחר, ויצאו (אם כך, יהיו כמו שהיו בכל דור ודור, יסבלו את הגלות ולא יצאו) מדין של התורה, ויתערכו בשאר העמים.

טקסט הזהיר

פתח ואמר, (ישעיה כו) כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה וגו'. מאי כמו הרה, ארח איהו לעוברתא, לאעברא עלה תשע ירחין שלמין. ואית בעלמא כמה וכמה, דלא עבר עלה אלא יומא חד או תריין יומין מתשיעאה, וכל צירין וחבלין דעוברתא בתשיעאה אינון. ואף על גב דלא אעבר עלה אלא יומא חדא, אתחשיב עלה כאילו אתעברו כל תשיעאה שלים. אף הכי ישראל, כיון דאטעמי טעם גלותא, אי יהדרון בתשובה, יתחשב עליהו כאלו אעברו עליהו כל אינון מלין דכתיבין באורייתא. כל שפן וכל שפן דכמה וכמה יסורין אעברו עליהו מן יומא דגלותא שרי.

תרגום לעברית

פתח ואמר, (ישעיה כו) כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה וגו'. מה זה כמו הרה? דרך הוא למעברת שיעברו עליה תשעה חדשים שלמים. ויש בעולם כמה וכמה שלא עובר עליה אלא יום אחד או יומים מהתשיעי, וכל הצירים והחבלים של המעברת הם בתשיעי. ואף על גב שלא עבר עליה אלא רק יום אחד, נחשב עליה כאלו עברו כל התשיעי שלם. אף כך ישראל, כיון שטעמו טעם גלות - אם יחזרו בתשובה, יחשב עליהם כאלו עברו עליהם כל אותם דברים שכתובים בתורה. כל שפן וכל שפן שפמה וכמה יסורים עברו עליהם מיום שהתחילה הגלות.

אָבֵל מֵאִי דְכֶתִיב, (דברים ד) בָּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. תֵּא
חֲזִי, כִּמָּה רַחֲמָנוּתָא רַחִים קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּמִלָּה דָּא. לְמַלְכָּא דְהוּא לִיה בְּרָא
יְחִידָאָה, וְרַחִים לִיה רַחֲמֵי דְנִפְשָׁא, וּמִגּוֹ רַחֲמֵי דִילִיָּה, יָהֵב לִיה לְאַמִּיָּה מִטְרוּנִיתָא
דְתִרְבִּי לִיה, וְתוֹלִיף לִיה אֲרָחִי מִתְתַּקֵּן. זְמַנָּא תָּדָא חָב לְגַבֵּי אָבוּהָ, אֲתָא אָבוּהִי וְאַלְקִי
לִיה, וּלְבָתֵּר אַעְכָּר עַל חוֹבִיָּה. תָּב כְּמִלְקָדְמִין וְחָב לְאַבוּהָ, וְאַפְקִיָּה אָבוּהָ מִבֵּיתִיהָ,
וְאַרְגִּיז עָלֶיהָ, נִפְקֵה הָהוּא בְּרָא מִבֵּיתִיהָ.

תרגום לעברית

אָבֵל מֵהוּ שְׁכָתוּב (דברים ד) בָּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים - בָּא
וְרָאָה כִּמָּה רַחֲמָנוּת רַחֵם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדִבְרֵי הַזֶּה. לְמַלְכָּה שְׁהִיָּה לוֹ בֶּן
יְחִידִי וְאַהֲבֵה אוֹתוֹ אֶהְבֵּת נֶפֶשׁ, וּמִתּוֹךְ אֶהְבֵּתוֹ נָתַן אוֹתוֹ לְאַמִּיָּה הַגְּבִירָה שְׁתַּגְדֵּל אוֹתוֹ
וְתִלְמַד אוֹתוֹ דְּרָכִים מְתַקְנוֹת. פַּעַם אַחַת חָטָא לְאַבִּיו, בָּא אָבִיו וְהִלְקָה אוֹתוֹ, וְאַחֵר כֹּה
עָבַר עַל חָטְאוֹ. שָׁב כְּמִקְדָּם וְשׁוּב חָטָא לְאַבִּיו, וְהוֹצִיא אוֹתוֹ אָבִיו מִבֵּיתוֹ וְרָגַז עָלָיו. יֵצֵא
אוֹתוֹ בֶּן מִבֵּיתוֹ.

טקסט הזוהר

וּבִבְתָר דִּיהָ בְּאַרְחָ קְשׁוּט, וִיְהֵא זִפְאָה כְּדָקָא יָאוּת, בְּגִין דִּישְׁמַע מְלָכָא אָבוּהָ, וִיְהֵא
תִיאובְתִּיָּה עָלֶיהָ. מָה עָבַד. אָמַר הוּאֵיל וְנִפְקָנָא מִהִיכְלָא דְאַבָּא, אַעְבִּיד מִכָּאן וְלִהָלָאָה
כָּל מָה דְאַנָּא בָּעִי. מָה עָבַד. אָזַל וְאַתְחַבֵּר בְּזוֹנוֹת, וְאַתְלַכְלָךְ בְּלַכְלוּכָא דְטַנוּפָּא
בְּהַדִּיָּהוּ, וְלֹא הָוָה מִשְׁתַּכַּח אֵלָא בְּהַדִּיָּהוּ, בְּחִבּוּרָא דְלִהוֹן. דְּמִטְרוּנִיתָא אִמִּיָּה פִקְדַת
בְּכָל יוֹמָא עַל הָהוּא בְּרָא, וְיִדְעַת דְּבִרָה בְּהַדִּי זוֹנוֹת אֶתְחַבֵּר, וְכָל חֲבָרוּתָא דִּידִיָּה
בְּהַדִּיָּהוּ הָיוֹת. שְׁרִיאת לְמַבְכִּי, וְלֹאֲתִמְרָא עַל בְּרָה.

ובמקום שילך בדרך אמת ויהיה צדיק כראוי כדי שישמע אביו המלך ותהיה עליו תשוקתו - מה עשה? אמר, הואיל ויצאתי מהיכל אבי, אעשה מכאן והלאה כל מה שאני רוצה. מה עשה? הלך להתחבר לזונות, והתלכלך בלכלוך וטנפת עמן, ולא היה נמצא אלא עמן בחבור שלהן. כשהגבירה אמו פוקדת בכל יום על אותו הבן ויודעת שפנה להתחבר עם הזונות וכל חברותו היתה עמהן, מתחילה לבכות ולמרר על בנה.

טקסט הזוהר

יומא חד עאל מלכא לגבה, חמא לה דאיהי מבכה. שאיל לה על מה את בכאת. אמרה ולא אבכה, דהא ברנא לבר מהיכלא דמלכא. ולא די דהוא לא יתיב בהיכלא דמלכא, אלא דהוא יתיב בהדי זונות. מה יימרין כל בני עלמא, בריה דמלכא איהו דיתיב בבי זונות. שריאת למבכי, ולא תחננא למלכא.

תרגום לעברית

יום אחד נכנס אליה המלך ורואה אותה בוכה. שואל אותה: על מה את בוכה? אמרה: ואיך לא אבכה, שהרי בננו מחוץ להיכל המלך? ולא די שאינו יושב בהיכל המלך, אלא שהוא יושב עם הזונות! מה יאמרו כל בני העולם - שכן המלך יושב בבית זונות?! התחילה לבכות ולהתחנן למלך.

טקסט הזוהר

אמר מלכא, בגינה אהדר ליה, ואנת ערבא דיליה. אמרת הא ודאי. אמר מלכא הואיל וכך הוא, לא אצטריך לאהדרא ליה ביממא באתגליא. דכסופא דילן איהו למיה בגיניה לבי זונות. ואי לא הוי פגוונא דא, דטנף גרמיה הכי וחלל יקרי. הוינא אנא, וכל חיילין דילי, אזלין בגיניה בכמה יקר, בכמה בוקינס קמיה, בכמה מאני קרבא,

מימיניה ומשמאליה, עד דכל בני עלמא ינדעזעו, וינדעו כלא, דברא דמלכא איהו. השתא כיון דאיהו טגף גרמיה, וחלל יקרי, איהו יהדר בטמירו, דלא ינדעו ביה. אהדר לגבי מלכא, יהביה לגבי אמיה.

תרגום לעברית

בשבילה אחזיר אותו, ואת הערכה שלו. אמרה: הרי ודאי. אמר המלך: הואיל וכה הוא, לא צריך להחזירו ביום בגלוי, שבושה עבורנו לקחת בשבילו לבית זונות. ואם לא היה כמו זה שטגף את עצמו כה וחלל כבודי, הייתי אני וכל החילות שלי הולכים בשבילו בכמה כבוד ובכמה חצוצרות לפניו, בכמה פלי קרב מימינו ומשמאלו, עד שכל בני העולם ינדעזעו, וידעו כלם שהוא בן המלך. עכשו כיון שהוא טגף את עצמו וחלל את כבודי, הוא יחזר בסתר שלא יכירו בו. חזר למלך, ונתן אותו לאמו.

טקסט הזוהר

ליומין סרח כמלקדמין. מה עבד מלכא. אפיק ליה ולאמיה בהדיה מגו היכלא, אמר תרוויכו תהכון, ותרוויכו תסבלון גלותא, ומלקיותא תמן. כיון דתרוויכו תסבלון כחדא, כדין ידענא דברי יתוב כדקא חזי.

תרגום לעברית

לימים סרח כמקדם. מה עשה המלך? הוציא אותו ואת אמו עמו מתוך ההיכל ואמר: תלכו שניכם, ושניכם תסבלו את הגלות והמלקות שם. כיון ששניכם תסבלו כאחד, אזי אדע שבני ישוב כראוי.

כֹּה יִשְׂרָאֵל בְּנוֹי דְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא אֵינֻן. אַחִית לֹון לְמַצְרִים. וְאִי תִימָא בְּהָהוּא זְמַנָּא לֹא
חָאבוּ, גִּזְרָה דְּגִזֹּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּין הַבְּתָרִים הָהוּא אֶתְחַזִּי לְמַהוּי קִיִּים, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֶשְׁגַּח לְתַרִּין מְלִין, חַד בְּגִין הָהוּא מְלָה דְּאָמַר אַבְרָהָם, (בראשית טו) בְּמָה
אֲדַע כִּי אֵירֶשְׁנָה, דָּא הוּא

כֹּה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ הֵם, הוֹרִיד אוֹתָם לְמַצְרִים. וְאִם תֹּאמַר שֶׁבְּאוֹתוֹ זְמַן לֹא
חָטְאוּ - הַגִּזְרָה שֶׁגִּזֹּר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבִרְיַת בֵּין הַבְּתָרִים הִיְתָה רְאוּיָה לְהַתְקִים,
וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִשְׁגִּיחַ עַל שְׁנֵי דְבָרִים: אֶחָד עַל אוֹתוֹ דְּבוּר שֶׁאָמַר אַבְרָהָם (בראשית
טו) בְּמָה אֲדַע כִּי אֵירֶשְׁנָה, זוֹהִי סִבָּה וְעֵלָה. אֲבָל עַד שֶׁיֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם לֹא הָיוּ גּוֹי וְלֹא הָיוּ
רְאוּיִים כְּרָאוּי.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.